

Miroslava Smékalová

Hudba v klášterní bazilice ve Žďáru nad Sázavou

Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola, Praha 2011.

63 stran + 4 přílohy + 7 stran faksimilí + 3 strany partitury

Posudek vedoucí práce:

Pavla Semerádová, Praha 24. 5. 2011

Předkládaná práce si klade za cíl shrnout historii chrámové hudby ve žďárské bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše. Autorka si vytkla trochu nesnadný úkol, protože notový archiv kláštera se nedochoval, a proto musela pracovat jen s informacemi dostupnými v hudebně historické literatuře a se zápisy ve Žďárské kronice. Při těchto omezujících možnostech se jí podařilo shromáždit poměrně dost historického materiálu, který doposud nebyl odborně zpracován.

Z hlediska hudebně historické topografie má Žďár nad Sázavou významné postavení, a to zejména v souvislosti se známým poutním místem, kostelem sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře. Proto je celá práce uvedena staršími dějinami města Žďáru s mnoha ilustracemi v textu, dokládajícími autorčino zaujetí pro dané téma. Tato část práce nepřináší nová zjištění, ale pro celkové zaměření je nicméně důležitá a představuje dobře zpracovaný historický přehled uměleckohistorického vývoje města, kostela a varhanního kůru. Zde je patrný také autorčin vlastní přínos a odráží se v tom i zásluha autorky o vypátrání portativu z inventáře kláštera z roku 1754, který je nyní umístěn v Moravském zemském muzeu, oddělení dějin hudby.

Podstatná část práce se týká vývoje hudby na kůru baziliky. V této části bylo nutno soustředit se pouze na to, co zůstalo z archivního materiálu dochováno. Bylo nutno použít různé typy pramenů, ať tištěných nebo rukopisných nebo také útržky zpráv pamětníků. Na základě srovnání soupisů muzikologa Jiřího Sehnala, Markéty Kabelkové a záznamů v kronikách, vydaných knižně, sestavila autorka přehled varhaníků, kantorů, ředitelů kůru a sukcentorů ve žďárské bazilice. Ve třech tabulkách je uvádí v průběhu celého 18. století i s funkcemi, které v klášteře zaujímalí. Významná je práce s pramenem nalézajícím se ve Strahovské knihovně, odkud autorka převzala jména řeholníků Žďárského kláštera a také studium fondu Mitrovského, nalézajícího se v Archivu města Brna.

Z důvodu již výše uvedených, totiž kvůli absenci hudebnin na kůru Žďárského klášterního kostela, bylo nutno přistoupit k zachycení jen těch skladeb, které se dochovaly v Moravském zemském muzeu, oddělení dějin hudby a které obsahují přípisy „Chori Monasterii Zarensis“. V příloze autorka uvádí soupis hudebnin z kostela sv. Prokopa, o jehož kůru předpokládá, že byl

v úzkém kontaktu s kůrem klášterní baziliky. Menší nepřesnosti se týkají tabulek hudebnin ze Žďárského kláštera (s. 40, 41 a 42), které nezahrnují všechny hudebniny uváděné v příloze č. 2 (s. 65-69). Není z toho jasné, jestli skutečně patřily do žďárské sbírky. Srovnáním hudebnin by autorka jistě dospěla k dalším skutečnostem.

Také v Národním muzeu – Českém muzeu hudby, Horníkově sbírce se nalézá jedna skladba. Na některé skladby autorka narazila v Muzeu Vysočiny v Polné a jedna z těchto skladeb byla také součástí jejího absolventského koncertu.

Větší část práce věnovala autorka hudebnímu provozu na kůru kostela ve 20. století, se kterým má jako sbormistryně a varhanice nejvíce zkušeností. Součástí její práce je obsáhlý soupis skladeb současného hudebního archivu, který pro rozsah materiálu nechává řadu otázek otevřených, ale má přesto velkou dokumentační hodnotu.

Předložená práce nepřináší sice původní badatelská zjištění, ale její předností je shromáždění dosud rozptýlených poznatků, týkajících se hudebního provozu jak v klášterní bazilice, tak i v ostatních kostelích. Autorka se chce dále věnovat bádání v oblasti hudebně historické a následnému provádění skladeb, které s určitostí pocházejí ze žďárského kláštera. To by mohlo být velkým přínosem pro město Žďár i pro celý region. Dokladem toho ostatně byl i její absolventský koncert, o který projevil zájem téměř celé město.

Bakalářskou práci považuji za zdařilou a přínosnou, hodnotím ji **velmi dobře** a **doporučuji** k obhajobě.

V Praze dne 24. května 2011

Pavla Semerádová